

Excel·lentíssima senyora alcaldessa de la ciutat de València; president de la Junta Central Fallera i regidor de Falles; membres de la corporació municipal; Autoritats; Belleses del Foc d'Alacant; Reines de les Festes de Castelló; Falleres Majors de València i Corts d'Honor que hui ens acompanyeu, en especial a Julia i a les nostres Corts d'Honor; falleres i fallers, bona vesprada.

Hi ha somnis que naixen quan som menuts i que, amb el pas dels anys, aprenem a guardar en un raconet del cor. Somnis que potser pensem que algun dia deixaran de ser-ho, però que continuen allí, esperant el seu moment.

Anit eixe moment va arribar, permetent-me hui tindre l'honor de dirigir-me a totes i tots vosaltres, per primera vegada, com a Fallera Major de València.

Un privilegi que abans de mi han portat nombroses dones valencianes a les que admire i que sempre seran espill i suport.

Carmen, Marta i les seues Corts d'Honor. Sou les últimes d'una llarga llista d'ambaixadores de la festa a les que hem d'agrair el gran llegat que ens heu deixat. Totes nosaltres, tant Julia com les Corts d'Honor i jo continuarem custodiant amb responsabilitat i orgull la flama de la festa que ens heu traspassat.

Perquè, per a mi, les Falles sempre han sigut molt més que una festa. Han sigut casa, família, amistat i tradició.

Han sigut art, pólvora, música, flors, versos i seda, però sobretot han sigut persones. Persones que m'han ensenyat a estimar-les i que han fet que, amb el pas dels anys, jo també les senta com una part fonamental de mi.

Tot va començar a la meua comissió, Castelló-Sogorb. Allí vaig aprendre que ser fallera no és només lluir un vestit, participar d'un acte o viure amb intensitat la setmana fallera.

Ser fallera és compartir, treballar, ajudar, riure, emocionar-se i estar sempre al costat dels teus.

És fer, cada vegada més gran, el sentiment i la família fallera. Al meu sector Russafa B, a la meua Federació de falles Centre i ara també a la meua casa gran, la de tots els fallers i falleres. Gràcies

Esta vesprada, pujant eixes escales he sentit que en cada pas hi havia molta més gent amb mi, però sobretot he sentit al meu costat a qui sempre ha estat present en cadascun dels meus passos, la meua família.

Gràcies per haver-me ensenyat a estimar les Falles, per haver compartit en mi cada nervi, cada alegria. I per recordar-me sempre que tot és molt més bonic quan es viu acompanyada.

I és que la meua sort s'ha multiplicat per 25. Per 25 famílies, per 25 dones i xiquetes que seran història de València, però que ja són història de la meua vida.

Julia, eixa xiqueta d'ulls profunds que em va furar l'ànima des del primer dia, i junt amb ella, la seua Cort d'Honor. 12 terratrèmols de xiquetes a qui prometem cuidar i estimar.

I ara vull dirigir-me a vosaltres, a les dotze dones que formeu la meua Cort d'Honor. Darrere de cadascuna hi ha una història, una família, una comissió i tota una vida estimant les Falles. Darrere de vosaltres hi ha una peça indispensable d'este regnat i de mi.

Sereu el meu suport, la meua força i la meua llar. Amb qui compartiré els nervis, les rialles, les emocions i cada moment d'enguany. Si jo em sent profundament afortunada de tindre-les, no s'imagineu la sort que té València que siguen les seues màximes representants.

Paloma, Paula, Cristina, Laura, Claudia, Alejandra, María, Paula, Marina, Ana Inés, María Ruiz i Carmen. Fem d'este somni el de tota una ciutat i fem que cada valenciana que somnia en estar ací estiga orgullosa de nosaltres.

Al nostre jurat, gràcies pel temps, la dedicació i la sensibilitat amb què heu afrontat una decisió tan important. Gràcies per haver volgut conèixer-nos més enllà d'un número o un nom i gràcies per la confiança que heu depositat en les tretze. Rebem esta elecció amb una enorme gratitud i amb la voluntat de correspondre eixa confiança donant el millor de nosaltres en cada pas del camí.

Assumeix l'honor de representar a València amb il·lusió, responsabilitat i amb el cor obert. Perquè les coses que es fan amb el cor, poden no ser perfectes, però són les que travessen i perduren.

Vull conèixer cada taller, cada comissió, escoltar cada història i descobrir totes eixes persones que fan que les nostres festes siguin molt més grans que qualsevol falla que es puga plantar.

Perquè les Falles són Patrimoni, tradició i cultura, però també són germanor. Són milers de persones que, encara que vinguen de barris diferents i visquen les Falles de maneres diferents, comparteixen una mateixa passió.

I eixa és la València que represente: una València orgullosa de les seues arrels, però en la mirada posada en el futur; una València que conserva les seues tradicions perquè sap que són part de qui som. Una València que celebra 10 anys des del seu reconeixement com a Patrimoni de la Humanitat.

La veritat és que no sé què ens depararà este camí, però sí sé com vull viure'l: intensament, amb gratitud i sense deixar escapar ni un sol moment.

Perquè hi ha somnis que duren un instant i n'hi ha d'altres que, quan es compleixen, et canvien la vida per sempre.

Hui, el meu somni ja ha deixat de ser-ho i només puc dir-vos una cosa:

Gràcies, València!

Visca València! I visquen les Falles!